

ti rovnocennému protivníkovi, a uspokojenie, keď vidíš telá svojich nepriateľov nakopené na sebe? Eragon, ty si to už zažil. Pomôž mi to vysvetliť svojomu bratancovi.

Eragon hľadel do uhlíkov. Zafira povedala veľkú pravdu, ktorú si nechcel priznať; azda preto, že keby súhlasil s tým, že človek sa môže tešiť z násilia, stal by sa niekým, kým by sám opovrhoval. A tak mlčal. Zdalo sa, že Roran oproti nemu sa cíti podobne.

Zafira nežnejším hlasom dodala: *Nehnevaj sa. Nechcela som ťa rozčuľiť... Niekedy zabúdam, že si si ešte stále nezvykol na tieto pocity, kým ja som musela bojovať zubami-nechtami o prežitie od chvíle, čo som sa vyľahla.*

Eragon vstal, podišiel k sedlovým brašnám a vytiahol malú kameninovú nádobku, ktorú mu dal pred odchodom Orik. Dva poriadne dúšky malinovej medoviny ho zahriali v žalúdku. S úškrnom podal fľaštičku Roranovi.

Po niekoľkých dúškoch, keď medovina konečne zmiernila jeho zlú náladu, Eragon sucho zahlásil: „Zajtra nás možno čakajú problémy.“

„Ako to myslíš?“

Eragon sa pozrel aj na Zafiru: „Pamätáš si, ako som hovoril, že my – Zafira a ja – si ľahko poradíme s ra'zakmi?“

„Áno.“

A veru si aj poradíme, ubezpečila ich Zafira.

„No, premýšľal som o tom, keď sme ich špehovali okolo Helgrindu, a už si tým nie som taký istý. Existuje nekonečne mnoho spôsobov, ako vykonať nejaké kúzlo. Napríklad ak chcem založiť oheň, mohol by som ho zažať teplom zozbieraným zo vzduchu alebo zo zeme; mohol by som stvoriť plameň z rýdzej energie; mohol by som privolať blesk; mohol by som sústrediť množstvo slnečných lúčov do jediného bodu; mohol by som využiť trenie.“

„A ďalej?“

„Aj keď viem urobiť mnoho vecí pomocou kúzel, vždy mi v tom môže niekto zabrániť – iným protikúzlom. Keď určitú vec prekaziš, nemusíš vymýšľať špeciálne kúzla proti rozličným iným zaklínadlám.“

„Stále nechápem, ako to súvisí so zajtrajškom.“

Ja áno, povedala Zafira obom. Okamžite pochopila logický zámer. Znamená to, že počas posledného storočia Galbatorix...

„... možno začaroval ra'zakov kúzлами...“

... ktoré ich ochránia pred...

„... celým spektrom kúzel. Pravdepodobne ich...“

... nedokážeme zabiť nijakým...

„... kúzlom na usmrtenie, ktoré som sa naučil, ani nijakým...“

... útokom, ktorý môžeme vopred vymyslieť.

„Budeme sa musieť spolaľnúť...“

„Prestaňte!“ skríkol Roran. Trpko sa usmial. „Prestaňte, prosím. Bolí ma hlava, keď sa takto bavíte.“

Eragon sa v polovičke myšlienky odmlčal. Až dovedy si neuvedomil, ako sa so Zafirou dopĺňajú. To zistenie ho potešilo: znamenalo, že dosiahli novú úroveň spolupráce a konajú spolu ako jedna bytosť, čo im dávalo omnoho väčšiu moc. Keď však pochopil, ako také partnerstvo musí svojou podstatou potláčať individualitu spojených bytostí, znepokojilo ho to.

Zavrel ústa a zachechtal sa. „Prepáč. Bojím sa, že ak bol Galbatorix taký prezieravý, že vykonal tieto bezpečnostné opatrenia, potom môžeme ra'zakov zneškodniť iba fyzickou silou. Ak je to pravda...“

„... zajtra ti budem len prekážať.“

„Nezmysel. Možno si pomalší než ra'zakovia, ale nepochybujem o tom, že sa musia triasť pred tvojou zbraňou, Roran Kladivo.“ Tá lichôtka Rorana očividne potešila. „Najnebezpečnejšie by pre teba bolo, keby ťa ra'zakovia alebo lethrblakovia dokázali oddeliť od Zafiry a odo mňa. Čím bližšie sa budeme držať pri sebe, tým to bude pre nás bezpečnejšie. Zafira a ja sa budeme snažiť ra'zakov a lethrblakov zamestnať, ale niektorý z nich okolo nás môže prekĺznuť. V prípade pomeru štyria proti dvom máš šancu, len ak patriš medzi tých štyroch.“

Eragon sa obrátil k Zafire: *Keby som mal meč, určite by som dokázal zabiť ra'zakov aj sám. Neviem, či dokážem ubiť dvoch tvorov rýchlych ako elfovia len obyčajnou palicou.*

Ty si trval na tom, že budeš nosiť túto suchú palicu namiesto poriadnej zbrane, ozvala sa uštipačne Zafira. Spomínaš si? Vravela som ti, že proti takým nebezpečným nepriateľom, ako sú ra'zakovia, možno nepostačí.

Eragon to priznával nerád: *Ak moje kúzla zlyhajú, budeme oveľa zraniteľnejší, než som čakal. Zajtrajšok by sa naozaj mohol skončiť veľmi zle.*